

Atspausdinta iš e-seimas.lrs.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR ISPANIJOS KARALYSTĖS

SUTARTIS DĖL ABIPUSIO INVESTICIJŲ SKATINIMO IR APSAUGOS

Lietuvos Respublika ir Ispanijos Karalystė, toliau vadinamos „Susitariančiosiomis Šalimis“, siekdamos intensyviai ekonominį tarpusavio bendradarbiavimą dėl abipusės naudos, ketindamos sukurti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje ir pripažindamos, kad investicijų skatinimas ir apsauga pagal šią Sutartį stimuliuos veiklą šioje sferoje, susitarė:

1 straipsnis Sąvokos

Šioje Sutartyje:

1. Sąvoka „investitorius“ reiškia:

a) bet kurį fizinį asmenį, kuris yra Lietuvos Respublikos pilietis pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, ir bet kurį asmenį, kuris yra nuolatinis gyventojas pagal Ispanijos įstatymus;

b) kiekvienos Susitariančiosios Šalies atžvilgiu – bet kurį ūkio subjektą, asociaciją, įmonę ar kitą organizaciją, kurios yra inkorporuotos ar yra tinkamai įsteigtos pagal tos Susitariančiosios Šalies įstatymus ir kurių buveinė yra tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

2. Sąvoka „investicija“ reiškia bet kurios rūšies turtą, vienos Susitariančiosios Šalies investitorių investuotą kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, su sąlyga, kad investicijos atliktos pagal tos Susitariančiosios Šalies investicijų įstatymus ir tvarką, ir ypač, nors ne visada, apima:

(a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą, taip pat bet kurias kitas nuosavybės teises, tokias kaip hipoteka, užstatai ir turto sulaikymas, ar panašias teises;

(b) akcijas, obligacijas ir kitas dalyvavimo bendrovėje formas;

(c) pretenzijas į pinigus, kuriuos naudojant buvo sukurta ekonominė vertė, arba pretenzijas į bet kokią ekonominę vertę turinčią veiklą;

(d) autorines teises, pramoninės ir kitas intelektualinės nuosavybės teises (tokias kaip patentai, prekių ženklai, pramoniniai pavyzdžiai ir modeliai, prekybiniai pavadinimai), know-how ir good-will;

(e) verslo koncesijas, patvirtintas įstatymu ar kontraktu, įskaitant koncesijas gamtinių išteklių žvalgybai dėl gavybos, apdirbimo ir jų panaudojimo.

Bet koks investuoto turto formos pakeitimas neturi įtakos investicijos kaip tokios traktavimui, su sąlyga, kad toks pakeitimas yra atliktas pagal vietinės šalies įstatymus.

3. Sąvoka „pajamos“ reiškia pajamas, gaunamas iš investicijų pagal aukščiau minimą apibrėžimą, ir ypač, nors ne visada, apima pelną, kapitalo padidėjimo pajamas, palūkanas, dividendus ir autorinius atlyginimus.

Pajamos iš investavimo ir perinvestavimo naudosis tokia pat apsauga kaip ir investicija.

4. Sąvoka „teritorija“ reiškia kiekvienos Susitariančiosios Šalies sausumos teritoriją ir teritorinius vandenis, taip pat išimtinę ekonominę zoną ir kontinentinį šelfą, besitęsiantį už kiekvienos Susitariančiosios Šalies teritorinių vandenų ribos, kurie yra ar gali būti jų jurisdikcijoje, ir jos pagal tarptautinę teisę naudojasi suvereniomis teisėmis eksploatuojant, tyrinėjant bei saugojant gamtinius išteklius.

2 straipsnis Skatinimas, priėmimas

1. Kiek įmanoma, kiekviena Susitariančioji Šalis skatina savo teritorijoje kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas ir priima tokias investicijas pagal savo įstatymus.

2. Ši Sutartis taip pat yra taikoma investicijoms, atliktoms vienos Susitariančiosios Šalies investitorių kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal tos Susitariančiosios Šalies juridines nuostatas iki šiai Sutarčiai įsigaliojant.

3 straipsnis Apsauga

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje saugo kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas, atliktas pagal jos įstatymus ir tvarką, ir neteisėtomis ar diskriminacinėmis priemonėmis netrukdo tokių investicijų valdymui, vystymui, palaikymui, naudojimui, pasinaudojimui, plėtimui, pardavimui ir, jeigu būna toks atvejis, jų likvidavimui.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis stengiasi suteikti reikalingus leidimus, susijusius su šiomis investicijomis, ir savo įstatymų ribose leidžia darbo leidimų bei kontraktų, susijusių su gamybos licencijomis ir technine, komercine, finansine bei administracine pagalba, vykdymą.

3. Kiekviena Susitariančioji Šalis, jei tai yra reikalinga, taip pat duoda leidimus, reikalingus kitos Susitariančiosios Šalies investitorių nusamdytų konsultantų ar ekspertų veiklai.

4 straipsnis

Traktavimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje garantuoja teisingą ir lygiavertį kitos Susitariančiosios Šalies investitorių atliktų investicijų traktavimą.

2. Šis traktavimas nėra mažiau palankesnis už tą, kurį kiekviena Susitariančioji Šalis taiko trečiosios šalies investitorių investicijoms, atliktoms jos teritorijoje.

3. Tačiau šis traktavimas neapima lengvatų, kurias viena Susitariančioji Šalis gali suteikti trečiosios šalies investitoriams dėl jos dalyvavimo ar prisijungimo prie dabar egzistuojančios ar būsimos laisvos prekybos zonos, muitų sąjungos, bendrosios rinkos ar panašaus tarptautinio susitarimo, kuriuose bet kuri Susitariančioji Šalis yra ar gali tapti dalyve.

4. Pagal šį straipsnį suteiktas traktavimas nėra taikomas mokesčių nuolaidoms ar išimtims bei panašioms lengvatoms, bet kurios Susitariančiosios Šalies suteiktoms trečiosios šalies investitoriams dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties arba bet kokio kito susitarimo dėl apmokestinimo.

5. Šalia šio straipsnio 2 dalies nuostatų kiekviena Susitariančioji Šalis pagal savo įstatymus traktuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas ne mažiau palankiai, negu traktuoja savus investitorius.

5 straipsnis

Nacionalizacija ir ekspropriacija

1. Nacionalizacija, ekspropriacija ar bet kokia kita analogiška priemonė ar poveikis, kuris gali būti taikomas vienos Susitariančiosios Šalies valdžios atstovų jos teritorijoje kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms, turi būti vykdomas išimtinai visuomenės poreikiams ir įstatymų nustatyta tvarka ir jokių būdu nebūti diskriminacinis. Susitariančioji Šalis, taikanti tokias priemones, apmoka investitoriui ar jo teisiniam paveldėtojui nepagrįstai neatidėliojant atitinkamą kompensaciją konvertuojama valiuta, kuri yra laisvai pervedama.

2. Tokios kompensacijos, minimos šio straipsnio 1 dalyje, dydis atitinka nusavintų investicijų rinkos vertę, buvusią prieš pat ekspropriaciją arba kai taikoma ekspropriacija tapo viešai žinoma, ir yra išmokama nedelsiant. Bet koks nepagrįstas kompensacijos mokėjimo delsimas sukelia atitinkamų palūkanų mokėjimą įstatymų nustatyta tvarka. Kompensacija bus veiksmingai realizuojama ir laisvai pervedama.

3. Investitoriai, kurių turtas eksproprijuojamas, turi teisę neatidėliojant kreiptis į atitinkamas kitos eksproprijuojančiosios Susitariančiosios Šalies teismines ar administracines institucijas, kad nustatytų, ar tokia ekspropriacija ir vėlesnė jos kompensacija atitinka šios Sutarties sąlygas ir eksproprijuojančiosios Susitariančiosios Šalies įstatymus.

6 straipsnis

Nuostolių kompensavimas

Vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai, kurių investicijos ar pajamos patiria nuostolius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl karo, kitų ginkluotų konfliktų, ypatingos padėties įvedimo, sukilimo, riaušių ar kitų panašių aplinkybių, įskaitant nuostolius dėl rekvizicinių priemonių, yra, kiek tai susiję su jų atlyginimu, padengimu, kompensavimu ar kitokiu atsiskaitymu, traktuojami ne mažiau palankiai, negu ta Susitariančioji Šalis traktuoja bet kurios trečiosios valstybės investitorius. Bet kuris mokėjimas pagal šį straipsnį bus neatidėliotinas, atitinkamas, veiksmingas ir laisvai pervedamas.

7 straipsnis

Pervedimai

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis suteikia kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams, kiek tai susiję su jų investicijomis jos teritorijoje, laisvą iš jų gaunamų pajamų pervedimą ir kitus su tuo susijusius mokėjimus, tarp jų ypač, nors ne visada:

- investicinį pelną, kaip apibūdinta 1 straipsnyje;
- kompensacijas, nurodytas 5 ir 6 straipsniuose;
- įplaukas, gautas visiškai arba dalinai pardavus ar likvidavus investiciją;
- lėšas paskoloms apmokėti;
- kapitalą ir papildomas sumas investicijų palaikymui ar plėtimui, tokias kaip lėšos, skirtos žaliavos ar pagalbinių medžiagų, pusfabrikačių ar gatavų gaminių įsigijimui, taip pat pagrindinio turto atstatymui;
- atlyginimus, uždarbius ir kitą kompensaciją, gautą iš vienos Susitariančiosios Šalies piliečių, kuriems suteiktas leidimas dirbti ryšium su investicija kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

2. Investicijas priimanči šalis nediskriminaciniu būdu leidžia kitos Susitariančiosios Šalies investitoriui ar bendrovei, į kurią jis investavo, pasinaudoti užsienio valiutos keitimo rinka tam, kad investitorius galėtų įsigyti reikalingos užsienio valiutos atlikti pervedimus pagal šį straipsnį.

3. Pervedimai yra atliekami laisvai konvertuojama užsienio valiuta ir bus vykdomi tik tada, kai jie bus atliekami pagal investicijas priimančiosios šalies mokesčių tvarką.

4. Pervedimai yra atliekami nedelsiant pagal tarptautinę finansinę tvarką ir jokių būdu ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo pervedimo prašymo gavimo datos.

5. Susitariančiosios Šalys sutinka minimus šiame straipsnyje pervedimus traktuoti ne mažiau palankiai negu pervedimus, atliktus dėl bet kurios trečiosios valstybės investorių investicijų.

8 straipsnis

Palankesnės sąlygos

Palankesnės, negu šios Sutarties, sąlygos, kurios buvo sutartos vienos iš Susitariančiosios Šalies su kitos Susitariančiosios Šalies investitoriais, nebus įtakojamos šia Sutartimi.

9 straipsnis

Subrogacija

Tuo atveju, kai viena Susitariančioji Šalis suteikė finansinę garantiją, susijusią su nekomercine rizika dėl jos investorių investicijų, atliktų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai pastaroji priims pirmosios Susitariančiosios Šalies subrogaciją dėl investitoriaus ekonominių teisių nuo to laiko, kai pirmoji Susitariančioji Šalis atliks pirmąjį mokėjimą, nustatytą pagal suteiktą garantiją. Ši subrogacija padarys įmanomu pirmajai Susitariančiajai Šaliai būti tiesioginiu paveldėtoju visų mokėjimų dėl kompensacijos, kurių kreditoriumi galėtų būti pirminis investitorius.

Dėl nuosavybės teisių naudojimo, pasinaudojimo ar bet kurios kitos nuosavybės teisės subrogacija įvyks tik tada, kai tai atitiks reikalingus investicijų priimančiosios Susitariančiosios Šalies juridinius reikalavimus.

10 straipsnis

Ginčų tarp Susitariančiųjų Šalių sprendimas

1. Bet kuris ginčas tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties interpretavimo ar taikymo, kiek tai įmanoma, yra sprendžiamas diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu nebuvo įmanoma išspręsti ginčo tokiu būdu per šešis mėnesius nuo derybų pradžios, tai, bet kuriai Susitariančiajai Šaliai paprašius, jis yra perduodamas arbitražo teismui.

3. Arbitražo teismas bus sudaromas tokiu būdu: kiekviena Susitariančioji Šalis paskiria teismo narį ir šie du teismo nariai išrenka prezidentu trečiosios šalies pilietį. Teismo nariai yra paskiriami per tris mėnesius, o prezidentas – per penkis mėnesius nuo datos, kai bet kuri iš dviejų Susitariančiųjų Šalių informuoja kitą Susitariančiają Šalį apie savo ketinimą perduoti ginčą į arbitražo teismą.

4. Jeigu viena iš dviejų Susitariančiųjų Šalių nepaskiria savo teismo nario iki nustatytos datos, kita Susitariančioji Šalis gali paprašyti Tarptautinio Teismo prezidento atlikti tokį paskyrimą. Tuo atveju, kai du teismo nariai nesusitaria dėl trečiojo teismo nario paskyrimo iki nustatytos datos, bet kuri Susitariančioji Šalis gali kreiptis į Tarptautinio Teismo prezidentą, prašydama atlikti tinkamą paskyrimą.

5. Jeigu, kaip nurodyta šio straipsnio 4 dalyje, Tarptautinio Teismo prezidentas negali atlikti minėtos funkcijos ar yra bet kurios Susitariančiosios Šalies pilietis, tai reikalingiems paskyrimams atlikti bus kviečiamas viceprezidentas. Jeigu

viceprezidentas negali atlikti minėtos funkcijos ar yra bet kurios Susitariančiosios Šalies pilietis, tai vyriausias Teismo narys, nesantis bet kurios Susitariančiosios Šalies piliečiu, kviečiamas atlikti reikalingus paskyrimus.

6. Arbitražo teismas priima sprendimus remdamasis įstatymu, šios Sutarties nuostatomis ar kitais galiojančiais susitarimais tarp Susitariančiųjų Šalių, taip pat visuotinai pripažintomis tarptautinės teisės normomis.

7. Jeigu Susitariančiosios Šalys kitaip nesusitaria, teismas nustato savo darbo tvarką.

8. Teismas priima sprendimus balsų dauguma ir toks sprendimas yra galutinis ir privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims.

9. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka jos paskirto teismo nario išlaidas bei išlaidas, susijusias su jos atstovavimu arbitražo procese. Kitos išlaidos, įskaitant ir prezidento išlaidas, apmokamos lygiomis dalimis abiejų Susitariančiųjų Šalių.

11 straipsnis

Ginčai tarp vienos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investitoriaus

1. Ginčai, kurie gali kilti tarp vienos iš Susitariančiųjų Šalių ir kitos Susitariančiosios Šalies investitoriaus dėl investicijų pagal šią Sutartį, bus investitoriaus pranešami raštu, su išsamia informacija investiciją priėmusiai Susitariančiajai Šaliai. Kiek tai įmanoma, suinteresuotos šalys stengsis išspręsti šiuos skirtumus draugišku susitarimu.

2. Jei šie ginčai negali būti tokiu būdu išspręžiami per šešis mėnesius nuo 1 dalyje minimo raštiško pranešimo datos, ginčas, pasirinkus investitoriui, perduodamas į:

– Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atlikta investicija, kompetentingą teismą;

– ad hoc arbitražo teismą, sudaromą pagal Jungtinių Tautų tarptautinės prekybos teisės komisijos arbitražo taisykles;

– Tarptautinį investicinių ginčų sprendimo centrą (ISCID), veikiančį pagal 1965 m. kovo 18 d. atvirą pasirašymui Konvenciją dėl investicinių ginčų tarp atskirų valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo, jeigu abi Susitariančiosios Šalys yra prisijungusios prie šios Konvencijos;

– Paryžiaus tarptautinių prekybos rūmų arbitražo teismą.

3. Arbitražas remsis:

– šios Sutarties nuostatomis ir kitais tarp Susitariančiųjų Šalių galiojančiais susitarimais;

– visuotinai pripažintomis tarptautinės teisės normomis ir principais;

– Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atlikta investicija, vietiniais įstatymais, įskaitant atitinkamas taisykles dėl kolizinių normų.

4. Arbitražo sprendimai ginčo šalims bus galutiniai ir privalomi. Kiekviena Susitariančioji Šalis įsipareigoja vykdyti sprendimus pagal savo vietinius įstatymus.

12 straipsnis

Įsigaliojimas, trukmė ir nutraukimas

1. Ši Sutartis įsigalioja nuo tos datos, kai Susitariančiosios Šalys viena kitai praneš, kad įvykdyti atitinkami konstituciniai reikalavimai, būtini tarptautiniams susitarimams įsigaliojti. Ji lieka galioti pirminiam dešimties metų laikotarpiui ir automatiškai bus pratęsiama kitiems dvejų metų laikotarpiams.

Bet kuri Susitariančioji Šalis gali nutraukti šią Sutartį raštiškai pranešdama apie tai prieš šešis mėnesius iki jos galiojimo pabaigos.

2. Investicijoms, atliktoms ar įsigytoms iki šios Sutarties nutraukimo datos ir kurioms ši Sutartis taikoma kitaip, visų kitų šios Sutarties straipsnių nuostatos liks toliau galioti tolesniam dešimties metų laikotarpiui nuo tokio nutraukimo datos.

3. Šios Sutarties įsigaliojimo metu ar bet kuriuo metu vėliau šios Sutarties nuostatos gali būti keičiamos tokiu būdu, kaip tarpusavyje susitaria Susitariančiosios Šalys. Pakeitimai įsigalioja tada, kai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie visų Sutarties įsigaliojimui reikalingų konstitucinių reikalavimų įvykdymą.

Paliudydami tai, garbingi įgaliojtieji asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta Vilniaus mieste 1994 m. liepos 6 d. dviem egzemplioriais lietuvių, ispanų ir anglų kalbomis, visi tekstai vienodos teisinės galios.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARDU

ISPANIJOS KARALYSTĖS
VARDU